

woonplaats **Groningen**

bedrijf **450 dieren (120 melkkoeien), 200 hectare**

bestuurwerk **voorzitter Limousin Vereniging Nederland, FrieslandCampina (commissie biologisch), Groningse muziekvereniging**

website **Limousin Vereniging Nederland: www.limousinrond.nl**

Hopelijk over tien jaar **weer één club**

De Limousin Vereniging Nederland heeft een nieuwe voorzitter: Jan Hendrik Elzinga uit Groningen. Een ondernemer die graag zijn eigen weg kiest. ‘Eigenlijk ben ik een “einzelfganger”, maar als voorzitter werkt dat niet.’ Op de komende NVM zal de Limousin Vereniging niet aanwezig zijn.

TEKST ALICE BOOIJ

Op het erf van de kersverse voorzitter van de Limousin Vereniging Nederland heerst drukte. Bouwvakkers zijn volop bezig met een nieuwe stal voor de melkkoeien en het vleesvee van de familie Elzinga. ‘Nee, ik heb de klus niet aangenomen omdat ik me verveel’, geeft Jan Hendrik Elzinga aan. ‘Ik ben voorzitter geworden omdat ik de noodzaak van besturen zie. Alle limousinhouders in Nederland hebben recht op een club die voor hun belangen opkomt.’ Tot eind volgend jaar zal Roland Kleine uit Almen de honneurs waarnemen. Daarna zal Elzinga het stokje overnemen. ‘De bouw van de stal moet eerst worden afgerond, anders verzuip ik in al het werk.’

61 leden

Rustig kiest Elzinga zijn woorden. Zijn vereniging is niet uit weelde opgericht, maar stevige taal komt niet uit zijn mond. Wel duidelijkheid. Een flink aantal limousinfokkers voelt zich niet thuis bij het – door voorzitter Teus Dekker bestuurde – Limousin Stamboek. ‘Er hebben zich 61 vleesveehouders als lid aangemeld’, vertelt Elzinga, die niet met modder wil gooien. ‘We moeten met het Limousin Stamboek samenwerken. Het is nu even moeilijk, maar wij gaan het niet op de spits drijven. Liever hebben we één club, maar dat lukt op dit moment niet. De leden willen gehoord worden en geraadpleegd. Bij onze vereniging gaat dat gebeuren.’ Dat de tweespalt niet goed is voor de limousinfokkerij in het

algemeen, onderschrijft de nieuwe voorzitter. ‘Ik ga ervan uit dat we over tien jaar weer één club zijn.’

Melkvee, vleesvee en natuur

Elzinga heeft met zijn gezin een biologisch melk- en vleesveebedrijf. In 1999 verkaste de geboren Fries naar de zware klei net boven Groningen. De 20 koeien en 20 hectare zijn inmiddels vervangen door zo’n 450 stuks vee. Vleesvee, melkvee, schapen en ook weidevogel- en natuurbeheer horen bij de onderneming ‘Martinizicht’. ‘Ik wed niet graag op één paard’, geeft Elzinga aan. ‘Vleesvee heeft bij ons altijd uit gekund. Het is voor ons een rendabele tak.’ De huisverkoop heeft inmiddels plaatsgemaakt voor een verkooppunt bij slagerij De Groene Weg, enkele kilometers van de boerderij. ‘Huisverkoop werkte bij ons qua arbeid niet. Bij de slagerij ligt het vlees dagelijks in de vitrine.’ De omschakeling naar biologisch zo’n vijftien jaar geleden was in eerste instantie een economische keuze, maar de ‘beleving’ rondom biologisch is erbij gekomen. ‘Dat moet ook, anders houd je dit niet vol. Daarvoor zijn er te veel uitdagingen in biologisch werken.’ Achteraf is het een goede keuze geweest, concludeert Elzinga, alhoewel er wel gniffelend werd gedaan. ‘Toen was het geitenwollensokken, het begin van het einde en die “ridderzuringboerderijen”.’ De ondernemer heeft in het verleden ook al eens zitting gehad in het limousinbestuur. ‘Een echte bestuurder ben ik niet, ik

Bestuurders moeten de taal van de boeren spreken'

ben meer een doener. Maar bestuurders moeten wel de taal van de boeren spreken, je moet met hen kunnen meevoelen, proeven en ruiken. Dan heb je ingang.'

Hij kent de diversiteit aan leden, van professionele bedrijven tot aan hobbyfokkers. 'Wij moeten ervan eten, voor anderen zijn de limousins luxe', verwoordt hij. 'Maar voor alle fokkers, met alle invalshoeken en uit alle windstreken, zijn wij één club. Niet heel ambitieus, we zullen geen grote sprongen maken, maar we dienen wel het gemeenschappelijk belang.' Elzinga zal zich 'conformereren' naar wat de leden willen. 'Verwacht geen grote dingen, ik zit er voor de leden.'

Zo zullen de leden van de Limousin Vereniging Nederland hun kalveren kunnen laten testen op genomics, wordt er gewerkt aan het importeren van sperma van topstieren uit Frankrijk en ook de inzending naar het COT wil de vereniging weer in ere herstellen. 'Als fokker moet je ergens de beste genetica van het limousinras kunnen kopen, en een fokker

moet het kunnen aanbieden. Het COT is de aangewezen plek.' Op de NVM zal er geen strijd gevoerd worden in twee verschillende ringen. 'De Federatie Vleesveestamboeken Nederland stelt immers als voorwaarde dat er één keuring voor limousins zal zijn. We gaan niet voor een eigen landelijke keuring, maar regionaal zullen we ons zeker presenteren. Denk aan Mariënheim of Enter.'

Ook de afzet van de limousins wil de vereniging ter hand nemen, maar daar ligt nog niets over vast. 'Als het gaat over de vermarkting van broutards of de afzet van vrouwelijke dieren, dan willen we ons daar als vereniging wel voor inzetten.'

De fosfaatproblematiek valt onder de categorie 'informereren'. 'Wij gaan geen rechtszaak beginnen namens onze leden', zegt Elzinga.

Dienstbaar en diplomatiek

De nieuwe voorzitter is als ondernemer een einzalgänger, zoals hij zelf zegt. 'Ik heb een plan en dan ga ik daar ook voor. Wie mij niet kan volgen, blijft achter.' Maar als voorzitter van de limousinfokkers werkt dat niet. 'Je kunt wel alleen de vlag hijsen wanneer je boven op de berg bent, maar dat is niet de bedoeling van zo'n stamboek.'

Als voorzitter is Elzinga 'dienstbaar' en 'diplomatiek'. 'Daarvoor hebben we een heel bestuur, ik heb goede mensen om me heen. De kunst als vereniging is vooral om alle kikkers in de kruiwagen te houden. Iedereen meekrijgen dus.' |